

Авторът

Гари Щейнгарт е първият американски писател, носител на наградата „Удхаус“ за хумористична литература през 2011 г. Живее в Ню Йорк – там отглежда бездънното си въображение, в резултат произведенията му са преведени на повече от 20 езика. Романът „Абсурдистан“ (2006) зае престижна позиция в класацията на „Ню Йорк Таймс“, а издания като списание „Тайм“, „Уошингтън Поуст“ и „Чикаго Трибюн“ го провъзгласиха за най-добра книга на годината. Щейнгарт преподава в Колумбийския университет и в Принстън.

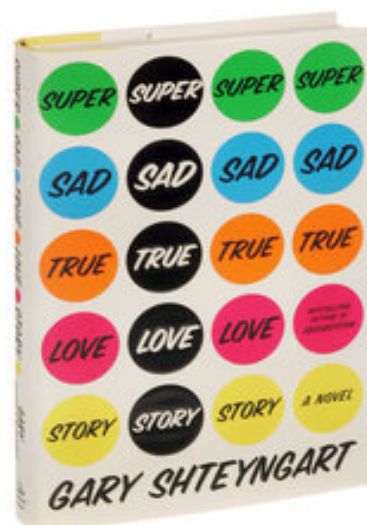
Книгата

„Супертъжна истинска любовна история“ – хитроумна сатира, щура постапокалиптична история, задействана от обесии като здравето и политическата коректност. Иззад паравана на една нестандартна любов надничат тревогите на автора - за бъдещето, за евентуалния крах на демокрацията, за деградацията на езика, за култа към

прагматизма и модерните технологии. Този роман е лишен от претенциите на „Абсурдистан“, но чрез „Супертъжна истинска любовна история“ Щейнгарт разкрива нови емоционални измерения и се легитимира като един от най-оригиналните и витални писатели на своето поколение. „Супертъжна истинска любовна история“ е литературно постижение, което иронизира всичко отблъскващо в съвременното общество. Това е третият роман на ексцентричния американски писател.

Сюжетът:

В Ню Йорк на близкото бъдеще доларът е обвързан с китайския юан, а един най-обикновен притеснен човек, висок метър и седемдесет и пет, с леко тревожен индекс на телесната маса (и с нисък рейтинг на персонален сексапил) е влюбен в младата корейка Юнис Парк. Като повечето клиенти на своя работодател – отдел „Следчовешки услуги“ на гигантска корпорация, Лени Абрамов иска да живее вечно. И все пак – копнежът му по Юнис и нейните „алабастрови нозе“ е по-моцнен от всичко.

Любопитни факти

Рожденото име на Щейнгат е Игор. Роден в Русия през 1972 година, той произлиза от еврейско семейство, което описва като „типично съветско“.

Започва да пише „Супертъжна истинска любовна история“ през 2006 г. във формата на свободно разсъждение за бъдещето.

Възхищава се на актьорската професия, един от най-любимите му актьори е Пол Джамати.

Получава огромна бутилка шампанско, както и комплект от събраните произведения на Удхаус при връчването на наградата за хумористична литература през 2011 г. На името на неговия роман е кръстено прасе.

Директорът на фестивала Нау Питър Флорънс определя книгата на Щейнгат с думите „страхотна литература“ и „щура комедия“.

В „Супертъжна истинска любовна история“ младите хора третират книгите като нещо противно, като „вонящ на хартия“ анахронизъм. Хората от близкото бъдеще са пристрастени единствено към своите „апарати“, напомнящи сканиращи устройства, които показват какво мисли и казва съответното лице във всеки един момент. Интимността се счита за реликва от миналото.

Из интервюта с Гари Щейнгат

„Винаги съм бил пристрастен към пътуванията. Обичам да напускам дадено място под претекст, че някъде другаде ще се чувствам по-добре. Руското метро, например, свързвам го с мирис на пот, гума и електричество..., има нещо прустовско в това“.

„Дали бих участвал в демонстрации срещу Путин, ако живеех в Русия? В студа? Не, по-скоро бих бил олигарх – колега на Путин. В Русия ако не си милиардер, гледат с насмешка на теб“.

„Когато си имаш „Бащи и деца“ на Тургенев и „Дамата с кученцето“ на Чехов, за какво ти е демокрация? Стой си вкъщи и чети“.

„В Америка всички пишат, никой не чете. Цял ден пишат имейли, туйтват, изпращат разни текстови съобщения. Всеки си въобразява, че е *Аватар* на Джеймс Камерън. По-лесно е, нали, четенето е тежка работа“.

„Не ни остана настояще, приятелю, всеки ден излиза нов таблет, ново приложение, нова технология за прахосване на деня и живота“.

„Всъщност значителна част от тази „Супертъжна истинска любовна история“ се случва в Индия и аз нямам никаква, ама никаква представа какво става там“.

„Моят съвет към стартиращите писатели: Не бъдете преднамерени! Не изграждайте крепости от думи – думите са ваши приятели! Бъдете верни на себе си!“

„Ако можех да избирам как да умра, бих предпочел нещо, свързано с храна. Нещо много мазно – италианска сланина, да кажем. Представям си как сърцето ми експлодира от чиста радост“

Световната преса за Гари Щейнгарт и неговия роман

„Не е лесно да се резюмира Щейнгарт – такъв сатиричен барут се съдържа във всяко изречение, че каквото и да се каже за романа, ефектът се губи. И все пак, това е преди всичко любовна история, абсурдно духовита и болезнено пророческа, но на първо място много, много романтична.“

„Тайм“

“Третият роман на Гари Щейнгарт, „Супертъжна истинска любовна история“, прилича на пристъп, на силна струя думи, които не могат да бъдат обуздани. Романът оказва чест на научната фантастика, в частност на Джордж Оруел и емблематичния „1984“. Щейнгарт нанася постмодерен пласт сатира и песимизъм. Текстът се състои от споделените мисли в дневника на Лени и имейлите на младата Юнис. И двамата са мъчително честни, понякога непохватни в писанията си, друг път безочливи. Тези постоянно пресичащи се наративи в първо лице всъщност поставят суперсериозния въпрос: *Възможно ли е любовта и езикът да спасят света?*“

„Ел“

“Тя е сред най-забавните и най-плашещи книги, които някога съм чел. Изобразява един антиутопичен Ню Йорк, който за съжаление вече се случва. Никога не съм вярвал в ужаса на „1984“, но детайлите в романа на Щейнгарт звучат убедително. Той е забележителен сатитик с талант да пише за любов, ранимост и страст, и то така, че може да накара и ангел да ридае.“

Едмънд Уайт

„В края на краищата това е една забавна книга за финансовата криза“

„Уолстрийт Джърнал“

“Симпатичният, но злочест Лени Абрамов и красивата Юнис Парк са Ромео и Жулиета на нашето време. „Супертъжна истинска любовна история“ е ужасяваща и сърцераздирателна, но същевременно весела и ободряваща визия за пътя, по който нашата постграмотна, постплатежоспособна цивилизация е поела.“

Киран Десаи, автор на „Наследство от загуби“

„Супертъжна истинска любовна история“ е опияняваща напитка - микс от остра сатира, социално пророчество, лингвистичен блясък и емоционален кипеж. В талантливите ръце на Гари Щейнгарт американският роман може да се чувства спокоен за бъдещето си.“

Дейвид Мичъл

„Гари Щейнгарт е замесил остроумна сатира със страховита доза реализъм, което прави историята суперзабавна и супертъжна.“

Мери Гейтскил

„Тази кибер апокалиптична представа за Америка е злоецо близка до настоящето, тази черна комедия е повече черна, отколкото комедия, защото звучи като предзнаменование.“

„Киркус Ревю“